

HOOFDSTUK XXXI

De IJdelheid van de Egyptische Hulp

VERZEN 1 TOT 3

- 1. Wee dengenen, die in Egypte om hulp aftrokken, en steunen op paarden, en vertrouwen op wapenen, omdat er vele zijn, en op ruiters, omdat die zeer machtig zijn; en zien niet op den Heilige Israëls, en zoeken den HEERE niet!**
- 2. Nochtans is Hij ook wijs, en Hij doet het kwaad komen, en trekt Zijne woorden niet terug; maar Hij zal zich opmaken tegen het huis der boosdoeners, en tegen de hulp dergenen, die ongerechtigheid werken.**
- 3. Want de Egyptenaren zijn menschen, en geen God, en hunne paarden zijn vleesch, en geen geest; en de HEERE zal Zijne hand uitstrekken, dat de helper struikelen zal, en die geholpen wordt, zal nedervallen, en zij zullen al tezamen te niet komen.**

Dit hoofdstuk is van denzelfden tijd en van gelijken inhoud als het vorige. Het ligt voor de hand aan te nemen, dat een zoo gewichtig onderwerp als de goddelooze Egyptische politiek door Jesaja meer dan eens en van uit verschillende gezichtspunten is behandeld. Het vijfde wee wordt in verband met die heillooze staatkunde hier dan uitgesproken. Juda's vorsten meenden zeer wijs te zijn, dewijl ze op de vele en sterke paarden van Egypte en niet op den Heilige Israëls vertrouwden, doch Jesaja zegt hun met heilige ironie: Nochtans is Hij ook wijs. Hij zal Zijne wijsheid openbaren door het kwaad, den vloek er over te laten komen en door Zijne woorden, gesproken door Jesaja, niet terug te trekken, maar in stipte vervulling te doen gaan. Hij zal Zich opmaken ten gerichte tegen het huis der boosdoeners; zoo wordt Jeruzalem hier genoemd. Tegelijk zal Hij ook hunne hulpe of helpers, de ongerechte Egyptenaren, met Zijn toorn bezoeken. In Zijn toorn zal Hij Zijn hand tegen hen uitstrekken en beide helper en geholpene in een afgrond van ellende doen vallen. Het eerste deel van vers 3 wijst de reden aan van het ijdel en zinloos vertrouwen op Egypte. De Egyptenaren waren immers slechts zwakke, nietige stervelingen en ten eenenmale onmachtig om hulpe tegen den vijand te bieden en hunne paarden zijn bloot vleesch en geen geest. De profeet geeft in deze korte, forsche trekken de grondgedachte zijner prediking aan: God alles en de mensch niets, God aller vertrouwen en aanbidding waardig, de mensch vleesch, vergankelijk en krachteloos. Egypte was destijds vermaard om zijne paardenstoeterijen en het Egyptisch leger om zijne ruitery, doch dit alles was slechts vleesch en alle vleesch is immers gras en alle heerlijkheid des menschen als een bloem van het gras, 40: 6.

Niet door Egypte maar door God Zelf wordt Jeruzalem Verlost

VERZEN 4 TOT 9

4. Want alzoo heeft de HEERE tot mij gezegd: Gelijk als een leeuw, en een jonge leeuw over zijnen roof brult, wanneer schoon eene volle menigte der herderen samengeroepen wordt tegen hem, verschrikt hij voor hunne stem niet, en vernedert zich niet vanwege hunne veelheid; alzoo zal de HEERE der heirscharen nederdalen, om te strijden voor den berg Zions en voor haren heuvel.

5. Gelijk vliegende vogelen, alzoo zal de HEERE der heirscharen Jeruzalem beschutten, beschuttende zal Hij haar ook verlossen, doorgaande zal Hij haar ook uithelpen.

6. Bekeert u tot Hem, van denwelken de kinderen Israëls diep afgeweken zijn.

7. Want te dien dage zullen zij verwerpen, een ieder zijne zilveren afgoden en zijne gouden afgoden, welke u uwe handen tot zonde gemaakt hadden;

8. En Assur zal vallen door het zwaard, niet eens mans, en het zwaard, niet eens menschen, zal hem verteren; en hij zal voor het zwaard vliesen, en zijne jongelingen zullen versmelten.

9. En hij zal van vreeze doorgaan naar zijnen rotssteen, en zijne vorsten zullen voor de banier verschrikken, spreekt de HEERE, die te Zion vuur, en te Jeruzalem eenen oven heeft.

In een prachtig Jesajaansch beeld wordt hier geschilderd hoe niet Egypte maar God Zelf Zijn stad tegenover hare belagers beschermt. Daar is een jonge bloeddorstige leeuw, die een schaap van de kudde geroofd heeft. Druilend heeft hij zijn prooi veroverd en brullend houdt hij die vast. Een aantal herders komt van alle kanten opdagen om met elkander hem zijne prooi te ontrukken, want naar de wet moesten de herders bewijs kunnen leveren, dat bij het missen van een schaap een wild dier het geroofd had, zoodat men altoos poogde om een schenkel of een oorlapje van het geroofde schaap te bemachtigen. In dit licht versta men ook Amos 3:12. De herders durven den brullenden leeuw, die voor hen niet op den loop gaat, niet te naderen en blijven nu samen op een afstand staan en heffen een woest geschreeuw en getier aan om het ondier daardoor te verjagen, doch hij blijft met zijn klauw op de prooi stil zitten en doet de lucht trillen van zijn gebrul. Hij verschrikt niet van hun gemeenschappelijk alarm. De toepassing is gemakkelijk te maken. Zooals die leeuw zijne prooi bemachtigt en beschermt tegenover eene drom schreeuwende herders, alzoo zal Jehova-Jezus nederdalen om de heilige stad te beschermen. De vliegende vogelen zien niet op de vliegeniers in luchtschepen. Daar zal de leeuw uit Juda's stam het in dien dag ook zeer goed zonder stellen. Het is het schoone beeld van een moedervogel, die snel neerstrijkt en beschermend hare vleugels over hare jongen uitbreidt. In dien dag zal Israël zich tot Hem bekeeren. Vers 6 is geen bevel, maar eene profetie!— en zij zullen hunne afgoden wegwerpen, 30:22. Assur zal voor Hem vallen, niet voor Egypte, voor Hem Die te Jeruzalem vuur van genade en gericht heeft!